

Roste, roste nebesia (na Štvrtú adventnú nedeľu)

1. Ros - te, ros - te, ne - be - sia, nám zho - ra Sprá - vo - dli - vé - - ho.
2. Po - žeh - naj ma, ver - ný Bo - že, nech vy - stú - pim na tvoj vrch.

Ot - vor sa, zem, vy - daj z lo - na Spa - si - te - ľa pra - vé - ho.
Na to svä - té mies - to, daj - že, nech ma v lás - ke ve - die duch.

Refrén Ne - bo hlá - sa tvo - ju slá - vu, slá - vi die - lo tvo - jich rúk.

Na prijímanie

Vyspievam, že Panna počne,
Syna z Ducha porodí.
radovať sa neúročne
budú všetky národy.

Vystri, Bože, svoje dlane
nad Synom, hľa, človeka.
V ňom sa splní požehnanie
ľudská túžba odveká.

Na prípravu obetných darov

Milosť tvoja naplní ma,
vinu si mi odpustil.
Prosím, Pane, zhliadaj na mňa,
nech sa dávam splna síl.

Tvoja je zem, tvoje tvory,
tvoja je aj vlnica.
Prácou v nej sa tebe korím
v pozemských tu hraniciach.

Nebo hlása tvoju slávu,
slávi dielo твоjich rúk.